

поняття, яке використовується для позначення сукупності виключних прав на результати інтелектуальної, насамперед творчої діяльності, а також прирівняних до них за правовим режимом засобів індивідуалізації учасників цивільного обігу» [1, ст. 37].

В сучасних умовах забезпечення економічної стійкості підприємства можливе, за умови якщо стратегія його розвитку безпосередньо заснована на використанні таких факторів як інтелектуальна власність та інтелектуальний капітал. Саме ці показники виступають у якості стратегічного ресурсу формування та реалізації конкурентних переваг підприємства, в умовах постійних змін та глобалізації.

Список використаних джерел та літератури:

1. Гальперин Л. Интеллектуальная собственность: сущность и правовая природа / Л. Гальперин, Л. Михайлова // Советское государство и право. – 1991. – №12. – С. 37.
2. Дмитрів К.І. Економічне оцінювання об'єктів інтелектуальної власності підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.04 / К.І. Дмитрів; Нац. ун-т "Львівська політехніка". – Львів, 2012. – 25 с.
3. Ніколаєнко Ю.В. Основи економічної теорії: підручник // Ю.В. Ніколаєнко. – К., 2003. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ebk.net.ua/Book/OsnEkTeor/Oet01-05/5301.htm>.

С. П. Білоус

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Проблема забезпечення національної економічної безпеки історично виникла одночасно з формуванням державності, становленням національних та економічних інтересів. Серед факторів, які визначають підходи до проблеми фінансово-економічної безпеки виділяють [1]:

- стан національної економіки;
- рівень конкуренції світових ринків.

Виходячи з традиційної характеристики поняття безпеки в широкому його розумінні як бажаного стану суб'єкту, при якому вірогідність зміни наявних в нього якостей та параметрів його зовнішнього середовища велика, менша його визначеного інтервалу, фінансово-економічна безпека визначається нами як найважливіша якісна характеристика економічної системи, яка визначає її здатність підтримувати нормальні умови життєдіяльності населення, стійке забезпечення ресурсами національної економіки та розвиток в довгостроковому періоді.

Бажаний стан суб'єкта визначається конкретним співвідношенням параметрів його життєдіяльності. В залежності від зміни цього співвідношення будуть змінюватися і параметричні характеристики бажаної зміни. Іншими словами, безпека – це захищеність, загально-фізіологічних, соціально-економічних, ідейно-духовних і ситуативних потреб в ресурсах, технологіях та інформації які необхідні для життєдіяльності і розвитку індивіда та суспільства в цілому. В зв'язку з цим не менш важливою для суб'єкта є адекватна оцінка рівня безпеки, оскільки оцінка безпеки суб'єктом може не співпадати з її реальними загрозами.

Визначення місця дефініції «фінансово-економічна безпека» в системі економічних відносин передбачає конкретизацію сфер економічної життєдіяльності через виділення предметів фінансово-економічної безпеки, в якості яких виступають [2]:

- види ресурсів - основні та оборотні фонди, корисні копалини;
- диференційовані частини самих суб'єктів безпеки – регіон, область, місто, соціальна група;
- якісні характеристики процесів та видів діяльності.

Категорія фінансово-економічна безпека є синтетичною категорією економічної теорії та політології, тісно пов'язана з категоріями економічної незалежності та залежності, стабільності, стійкості та вразливості, економічного тиску, примусу, економічного суверенітету тощо.

Список використаних джерел та літератури:

1. Васильців Т. Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення : монографія / Т. Г. Васильців, В. І. Волошин, О. Р. Бойкевич та ін. ; [за ред. Т. Г. Васильціва]. – Львів : ВИДАВНИЦТВО, 2012. –386 с.
2. Єрмошенко М. М. Фінансова складова економічної безпеки: держава і підприємство : наукова монографія / М. М. Єрмошенко, К. С. Горячева ; Нац. академія управління. – К. : НАУ, 2010. – 232 с.

О. М. Герасименко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ШАХРАЙСТВО В УКРАЇНСЬКИХ КОМПАНІЯХ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ ТА МЕХАНІЗМИ ПРОТИДІЇ

З огляду на зміщення фокусу уваги із вартості до цінності, взаємини із третіми сторонами почали розглядатися з точки зору стратегічної можливості, яку такі треті сторони можуть запропонувати організаціям. Так, за результатами дослідження виділяють п'ять ключових сфер, які у більшості організацій потребують вдосконалення: залежність та вразливість, управління відносинами, процеси корпоративного управління та управління ризиками, технологічні платформи, нові моделі надання товарів та послуг [1].

Дослідження проводилось компанією Kreston GCG у 2017 році в Україні за допомогою методу онлайн-опитування на основі власної CRM бази. В опитуванні взяли участь 130 компаній всеукраїнського масштабу, що склали 54,3%. Серед компаній-респондентів [1]:

- лідери аграрного ринку;
- найбільші виробники молочної продукції;
- найбільші виробники будівельних матеріалів;
- міжнародні лідери виробництва електроніки;
- найбільші будівельно-девелоперські компанії України;
- лідери українського фармацевтичного бізнесу та фармдистрибуції та ін.

Опитування респондентів здійснювалося в усіх областях України (за виключенням окупованої території). Діяльність більше половини учасників (54,3%) представлено по всій Україні в цілому. Інша частина компаній мають власні представництва та філіали в різних регіонах країни.

Більше 41% компаній-респондентів - це національні – виробництво, торгівля та послуги яких розміщені більше ніж в 10-ти регіонах України. Регіональні – це компанії, виробництво, торгівля та послуги яких знаходяться менш ніж в 3-х регіонах. Слід звернути увагу, що 35,4% компаній-респондентів налічують до 100 осіб персоналу, 12,6% - 101-250 осіб, 18,9% - 251-500 осіб та 33,1% налічують більше 1000 осіб персоналу. Отже, дослідження охоплено різні за розміром види підприємств та організацій.

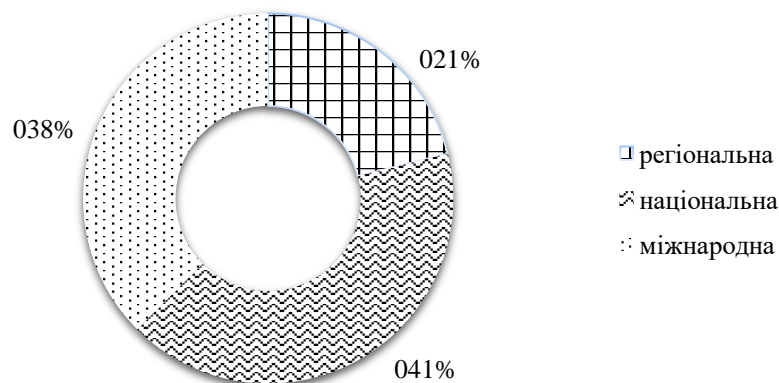

Рис. 1. Профіль компаній – респондентів дослідження 2017 р., % [1]